

Verhaal van een Veteraan

Veteranen uit Oisterwijk hebben hun missie uitgevoerd in Libanon.

Op zaterdag 29 oktober a.s. wordt in Kaatsheuvel de Veteranendag Hart van Brabant (voorheen Regionale Veteranendag) gehouden. De veteranen uit de gemeente Oisterwijk worden, net als de veteranen uit Tilburg, Goirle, Oisterwijk, Loon op Zand, Hilvarenbeek en Gilze en Rijen voor deze dag uitgenodigd. Zij volgen die middag een besloten programma in het nieuwe gemeentehuis. Voor alle andere belangstellenden wordt op het Anton Pieckplein een groot aantal voertuigen en materiaal, zoals deze zijn gebruikt tijdens de diverse missies, uitgesteld. Ook voor kinderen zijn er speciale activiteiten.

Veteranen Wil Franken en Frank Damen, beiden 55 jaar oud en afkomstig uit Oisterwijk zullen in Kaatsheuvel aanwezig zijn. Beide veteranen vertellen uitgebreid over hun Libanon tijd. Het is te veel informatie om alles in de beschikbare ruimte op te nemen.

Aan Wil Franken werd tijdens de dienstplichtkeuring in 1980 de vraag gesteld of hij bezwaar had tegen uitzending. Omdat hij wel iets anders wilde doen, had hij geen bezwaar. Na een fysiek zware militaire opleiding bij het 43^e Pantser Infanterie Bataljon in Assen werd hij als groepsschutter mitrailleur MAG in juni 1980 voor een ruim half jaar uitgezonden naar Libanon. De voorbereidingen in Nederland waren zeer summier, sommige zaken werden schriftelijk aangereikt. "Op de situatie ter plekke in Libanon werden wij totaal niet voorbereid" zegt hij. Hij heeft zijn missie doorgebracht op post 7.9 As Siddiqin, tussen de PLO en Israël. Met zijn collega's was hij 7 dagen per week in touw. De taken waren ondermeer het lopen van patrouilles, vooral 's nachts, 'sociale patrouilles' overdag, het bemannen van de roadblocs aan de doorgaande weg van Qana naar Haris om het verplaatsen van materieel en personeel te monitoren en natuurlijk was er ook corvee. Regelmatig werd er over hun post heen geschoten. Dat was vaak om uit te dagen. Tijdens de uitzending van Wil zijn twee Nederlandse collega's overleden. Als positief heeft Wil de contacten met de lokale bevolking ervaren, die dankbaar waren voor de aanwezigheid van UNIFIL. Wil heeft daarom het gevoel dat hij iets terug heeft kunnen doen voor de bevolking. Direct na terugkeer in Nederland is hij uit dienst gegaan. Pas na 10 jaar heeft hij van Defensie een brief gekregen waarbij werd geïnformeerd of hij mogelijk psychische problemen had.

In ongeveer dezelfde periode heeft Frank Damen zijn dienstitijd in Libanon doorgebracht. In 1979 is Frank in Ermelo opgekomen en hij heeft zijn onderofficiersopleiding bij het 43^e Pantser Infanterie Bataljon doorlopen. In mei 1980 werd Frank uitgezonden naar Libanon als groepscommandant pantserinfanteriegroep en werd hij geplaatst op post 7.21 Kafra. Frank noemt deze post “het einde van de wereld en daarna kwam de PLO”. Hij rouleerde met 3 buitenposten en had ondermeer als taak het houden van de dorpswacht, de YP voertuigwacht en de radiowacht. “Omdat wij aan het einde van de lijn zaten, was het eten vaak zeer slecht. Wij lieten regelmatig door het thuisfront extra voedselpakketten opsturen of kochten bij de lokale bevolking onze maaltijd. De enige communicatie met het thuisfront was de brief, die - als je geluk had - na 2½ week arriveerde.” Ook Frank is te spreken over de goede contacten met de lokale bevolking. Kort na terugkeer zwaaide Frank af. Zelf is hij nooit meer teruggegaan naar Libanon maar hij heeft er wel vaak aan gedacht. Vooral de kameraadschap heeft hij gemist.

Wil en Frank vinden de Veteranendag een goede zaak en zullen beiden aanwezig zijn in Kaatsheuvel.

Foto's uit de privécollectie van Frank Damen (B) en Wil Franken (O)
Tekst van Jan Schrijver en Hans Kroes